YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
2 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-348/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Valero Jordana ja R. Amorosi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato M. Fiorilli, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1; oikaisu L 188, s. 54) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.9.2002 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1; oikaisu L 188, s. 54) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 1999/13/ETY 15 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1.4.2001 mennessä ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio katsoi, että direktiiviä 1999/13/EY ei ollut säädetyssä määräajassa saatettu osaksi Italian kansallista oikeusjärjestystä, se aloitti EY 226 artiklassa tarkoitetun menettelyn. Osoitettuaan Italian tasavallalle virallisen huomautuksen komissio antoi 20.12.2001 päivätyssä kirjeessä perustellun lausunnon, jossa se kehotti Italian tasavaltaa toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa. Koska Italian tasavalta ei vastannut tähän kirjeeseen, komissio nosti nyt esillä olevan kanteen.

4 Komissio katsoo, että koska Italian tasavalta ei ole antanut direktiivin 1999/13/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se on laiminlyönyt tämän direktiivin säännösten mukaan sille kuuluvia velvoitteita.

5 Italian tasavalta toteaa, että ympäristöministeriö on laatinut ehdotuksen asetukseksi, jolla direktiivi 1999/13/ETY saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja joka on Conferenza Stato Regionissa hyväksyttävänä.

6 Tältä osin on todettava, että Italian tasavalta ei kiistä sitä, että virallisessa huomautuksessa asetetun määräajan päättyessä tarpeellisia toimenpiteitä direktiivin 1999/13/EY saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä ei ollut vielä annettu, vaan esittää, mikä on täytäntöönpanomenettelyn tämänhetkinen tila.

7 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenyysvelvoitteen laiminlyönnin olemassaoloa arvioitaessa on kuitenkin otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-455/00, komissio v. Italia, tuomio 24.10.2002, Kok. 2002, s. I-9231, 21 kohta).

8 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on osoitettu, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä ei ollut annettu yhtäkään toimenpidettä direktiivin 1999/13/EY saattamiseksi osaksi Italian oikeusjärjestystä.

9 Näin ollen on katsottava, että komission nostama kanne on perusteltu.

10 Näin ollen on aiheellista todeta, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut sen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on tätä vaatinut ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Wathelet Jann Rosas

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

M. Wathelet — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja